

РЕШЕНИЕ

№ 575

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-21, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Радостина Данаилова

при участието на секретаря Елеонора Анг. Георгиева
като разгледа докладваното от Радостина Данаилова Търговско дело № 20231100902334 по описа за 2023 година

Предявен е иск по чл.155, т.3 ТЗ от прокурора за прекратяване на ответното търговско дружество В.С. ЕООД.

В исковата молба се твърди, че на 29.08.2023 г. е починал Д.П.М. - едноличен собственик на капитала и управител на ответното дружество, след което няма вписан друг представляващ, а прокуратурата е сезирана с искане за прекратяване на дружеството.

Ответникът, чрез назначения му особен представител, е депозирал отговор, с който оспорва иска, като не оспорва вписаният управител на ответното търговско дружество Д.П.М. да е починал, съгласно представената справка, но поддържа довод, че твърденията на ищеца в исковата молба са за смърт на лице със същите имена, но с друг единен граждански номер. На следващо място се поддържа, че макар и да е починал вписания управител, то вписването е налице и следователно не е налице предпоставката „липса на вписан управител“, а няма доказателства наследниците на починалия едноличен собственик да не желаят да продължат дейността на дружеството.

Съдът, като взе предвид доводите на ищеца и представените по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна:

В тежест на прокурора е да докаже твърденията си, че вписаният в търговския регистър управител е починал и няма вписан друг управител на ответното търговско дружество за срок по-дълъг от три месеца.

От вписванията в търговския регистър по партидата на ответното дружество се установява, че считано от 30.07.2020 г., управител на дружеството е Д.П.М., който е и едноличен собственик на капитала.

От представената справка в регистър „Население“ се установява, че

Д.П.М. с ЕГН **** е починал на 29.08.2023 г., като именно починалото лице с тези имена и ЕГН е едноличният собственик на капитала на ответното търговско дружество, което се установява от справка регистър по физическо лице с посочените данни, като възраженията на особения представител, основани на допусната грешка в исковата молба относно данните за ЕГН нито касаят редовността ѝ, нито се отразяват на установяването на релевантните факти

По становище на настоящия състав разпоредбата на чл.155, т.3 ТЗ следва да се тълкува не буквално, а логически, като изрази „няма вписан управител“ включва както хипотезите на липса на вписване на управителен орган, така и хипотезите, в които вписания управител не съществува като правен субект, какъвто е случаят с починалото физическо лице, което осъществява управлението на дружеството. В същия смисъл са и указанията по т.1 от Тълкувателно решение 1/2020 г. на ВКС, ОСТК.

След смъртта на едноличния собственик на капитала до подаването на исковата молба на 15.12.2023 г. дружеството е останало за повече от три месеца без управител, поради което и съдът приема да са налице предпоставките на чл.155, т.3 ТЗ, тъй като единственият вписан за този период управител е починал преди това, което е равнозначно на липса на вписан управител. Следователно предявеният иск следва да бъде уважен.

При този изход от спора ответникът следва да бъде осъден да внесе дължимата държавна такса по сметка на Софийски градски съд в размер на 80 лв., както и разноските за адвокатско възнаграждение на назначения особен представител, които са за сметка на бюджета.

С оглед постановеното Решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело - С 438/2022 г., с което е прието, че Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения противоречи на правото на ЕС, което решение съдът е длъжен да съобрази, то възнаграждението на назначения особен представител следва да се определи при съобразяване на фактическата и правна сложност на делото, респективно вида и обема на процесуалните действия и продължителността на делото. Съдебният състав счита, че в хипотезите, в които адвокатското възнаграждение не заплатено реално въз основа на уговорка между представлявания и упълномощения адвокат, каквито са случаите по чл.38, ал.2 ЗА, чл.29 ГПК и чл.47 ГПК, ориентир за определянето на възнаграждението следва да бъдат освен посочените критерии и размерите на възнагражденията, определени в Наредбата за заплащане на правната помощ, тъй като няма основание за различно третиране на въпроса с разноските за адвокатско възнаграждение в различните случаи, в които се осъществява процесуално представителство по изискване на закона и без възнаграждението да е уговорено и заплатено от страна по делото.

Следва да се посочи и че в хипотезите по Закона за правната помощ, когато се назначава адвокат на страна, която няма финансова възможност да

заплати адвокатско възнаграждение и по нейно искане, възможностите за реална защита, респективно обемът на извършваните процесуални действия от назначените адвокати по презумпция е по-голям от случаите, в които назначения особен представител няма връзка със страна по делото, тъй като тя не може да бъде намерена, няма законен представител или е налице противоречие между интересите на представител и представляван, поради което и няма основание да се определят съществено различни размери на адвокатските възнаграждения, тъй като обемът на извършените действия не го предполага, а източника на финансиране не може да бъде основание за различно третиране на един и същи по обем труд.

Предметът на делото, с оглед установените процесуални предпоставки, а именно преценка на вписванията в търговския закон, които са публични и преценка на доказателствата относно смъртта на представлявания въз основа на доказателства, представени от ищеца, не разкриват никаква фактическа и правна сложност, като се изискват елементарни операции по работа с регистъра и визуално сравнение, съответно необходимите действия по защита са получаване на препис от исковата молба, призовка за заседание и съобщение за решение, подаване на отговор и явяване в едно съдебно заседание, като спорните в практиката въпроси са изчистени с тълкувателно решение, поради което и възнаграждението следва да се определи в размер на 100 лв. Касае се за производство, което абсолютно излишно и поради недомислие на законодателя се развива пред съд, като защита на ответника не предполага никаква сложност. Този размер на възнаграждението освен спрямо необходимите действия по защита е съобразен и с вече посочените като критерий за съпоставка възнаграждения по чл.23, т.4 от Наредбата за заплащането на правната помощ, която предвижда възнаграждение по граждански дела от 80 лв. до 150 лв. за неоценяеми искове, какъвто е настоящият, като определяне на по-висок размер е необосновано с оглед изискването за диференциране на възнаграждението в посочените рамки и при по-сложни и времеемки процедури – например искове за заличаване на вписване в регистър, за защита на членствени права на членове на юридически лица и/или търговци и т.н.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА В.С. ЕООД, ЕИК:**** със седалище и адрес на управление: гр. София, бул.****.

ОПРЕДЕЛЯ окончателно възнаграждение на особения представител по делото адвокат Е. Х. Ж. в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА В.С. ЕООД, ЕИК:**** със седалище и адрес на управление: гр. София, бул.**** **да заплати по бюджетната сметка на Софийски градски съд** на основание чл.78, ал.6 ГПК **сумата от 80 лв.**, представляваща

разноски за държавна такса по делото и **100 лв.** – възнаграждение за особен представител.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на адвокат Е. Х. Ж. възнаграждение в размер на 100 лв. от бюджета на съда, за което да се издаде разходен касов ордер след връщане на съобщението, с което на особения представител е връчен препис от настоящето решение.

Решението подлежи на вписване в Търговския регистър.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му.

След влизане в сила на решението препис от него да се изпрати незабавно в търговския регистър за откриване на производство по ликвидация.

Съдия при Софийски градски съд: _____